

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. V. Quis vota commutare, vel in ijs dispensate possit? & quæ vota, ac qualiter commutari possint?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

quæ rebus ipsis annexa sunt, & mixta, quæ partim personalia, partim realia sunt, si id, quod in voto tali reale est, separari possit à personali, ac independenter ab hoc promissum sit (cùm hæres adeundo hæreditatem, sicuti res cum onere accepit, ita ex justitia obligetur ad rem taliter oneratam ei dare, cui defunctus dari voluit) ita tamen, ut ultra vires hæreditatis non teneatur: & salva maneat legitima Filiis v. g. debita, uti & alia, quæ nullo voto, aut legato gravari possunt; & si monitus à iudice Ecclesiastico intra annum exequi vota talia intermittat, omni commodo hæreditario, quod à defuncto consequi posset, sit privandus, *juxta authent. hoc amplius C. de fide commiss. Et c. licet. 6. h. t.* cùm dignus non sit commodo hæreditario, qui onera hæreditari annexa subire non velit, cùm tamen possit.

§. IV.

An ille, qui vorit ingredi religionem, vel etiam profiteri, possit licite ante votum impletum, Episcopatum accipere?

R. Respondetur negativè, juxta id, quod statuitur in *c. per tuas 10. h. t.* ubi Pontifex cuidam, qui post votum religionis Episcopatum accepit, suadet, ut, si conscientiam suam sanare velit, quam voti sui transgressor læserat, renuntiet Episcopatu, & reddat Altissimo vota sua (neque enim propriâ auctoritate votum, quod habet de religionis ingressu, mutare potest, in Episcopatum, velut altiozem, & perfectiorem statum, cùm status Episcopalis non sit melius medium ad pro-

priam perfectionem acquirendam, quàm status religiosus) nisi ob magnam Episcopi talis utilitatem voti obligatio videretur suspensa.

§. V.

Quis vota commutare, vel in ijs dispensare possit? Et qua vota, ac qualiter commutari possint?

Commutare vota, & in illis dispensare potest de jure ordinario quilibet Prælati Ecclesiastici respectu suorum subditorum, si in eos jurisdictionem quasi Episcopalem habet, & justam causam talis commutationis, aut dispensationis faciendæ subesse judicat, neque vota illa sint specialiter Summæ Sedi reservata, ut patet ex *c. de peregrinationis 1. h. t.* de jure verò delegato, & ex privilegio, hæc commutandi, & dispensandi potestas aliis etiam competit: quin imò in evidenter melius commutare suum votum potest quilibet propriâ auctoritate, abque aliâ superioris, aut privilegiati, neque enim promissum (Deo factum) infringit, qui in melius illud commutat *c. 3. de jurejurandi.*

Possunt autem omnia vota (loquendo de votis, quæ Summæ Sedi specialiter reservata non sunt, neque facta sunt in specialem favorem tertij) commutari, non tantum in melius, ut dictum, sed in æquale etiam, saltem si superioris auctoritas accedat: quamvis enim aliqui putent probabiliter, in evidenter æquale propriâ etiam auctoritate commutari vota posse à vovente, cùm Deo videatur

tur inter evidenter æqualia unum altero non esse gratius, probabilius tamen sentiunt alij, superioris auctoritatem necessariam esse ad commutandum in evidenter æquale, cum magis videatur Deo placere sincera fidelitas in præstandis promissis, quam rei æqualis præcisè bonitas; per professionem tamen religiosam omnia alia vota, etiam reservata, etiam novitiatus tempore facta, etiam facta cum licentia superioris, sive sint personalia, sive realia, perpetua, vel temporalia &c. extinguuntur, ipso jure, tam Ecclesiastico, quam divino, prout sumitur ex *c. scriptura. 4. h. 2.* & excellentia professionis religiosæ perpetuo vinculo Deo obligantis probat.

§. VI.

An & qua ratione commutari possit votum peregrinationis Hierosolymitana, & a quo relaxari?

Loquitur hic Titulus de voto peregrinationis Hierosolymitana in subsidium Terræ Sanctæ ad liberandam eam à jugo infidelium, de quo votum hodie vix usus est, vix alij disponere possunt, quam Summus Pontifex. Videantur de hac materia *c. magna. 7. 2. quod super 8. 6. ex multa 9. 3. c. Epistolæ 11. h. 5.*

TITULUS XXXV.

DE STATU MONACHORUM ET CANONICORUM REGULARIUM.

Multa in hoc Titulo ex variis Capitulis, visitationibus, correctionibus regularium &c. de receptione, & clausura monialium &c. referuntur, & ab auctore Methodi, per septem paragraphos explicantur, quia tamen præcisè, & usus horum ad regulares præcisè

spectat, & multa per Tridentinum correctæ sunt, eorumque observatio magis ex regulis Regularium, & particulis statutis ac consuetudinibus dependet, quam ex jure communi, hinc notatur ulterior eorum facienda mentio. Viderint illi, quorum interest, quæ de jure sint pro illis statuta.

